

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De radicib[us] sup[er]bie. Sermo. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

em Salomon spu pphico sepultos i inferno q in mudo isto sci credebant. Ideo nulli pec-
 caroz debet ho spernere r sup eum se extollere
 qntuicuzq; sit magn' pctor. Quatuicuzq; aut ho
 se humiliat r se alijs vilioze apud deu estimat: n
 peccat. Exemplu d illo q ingredit' p ostiu bassu:
 cui no nocet qntuicuzq; se inclinet. sed si eleua-
 uerit se plus debito/leder caput suu. sic de in-
 troitu tanue in paradysum regni celestis.

Tertiu prinens ad illam quartā specie sup-
 bie est: cum qd no solum dico mo se meliozes
 aut subtilioze estimat. sed etiā p tali vult r de-
 siderat ab alijs repurari. Et ideo dicit Greg. q
 ad istam quartā specie supbie prince cum qd
 vult singularit' videri habere id qd hz: r magi
 pprie pincer ad inanē gliaz. In hac qtra specie
 supbie: supbi imitant diabolū caput suū. Et
 subdit Greg. Hoc apre etiā mēbz diaboli cō-
 gruit: q: tales per tumore cordis elati altos qd
 cernit despiciūt. rsi quos exeri' venerant: in-
 rus tñ in secreto cordis vbi i sua estimatōe ma-
 gni sunt ceteroz sibi vitā meritūq; postponūt.
 Sic r sunt multi q ppter prudentiā secularem
 aut experiētiā aliquā altos longe se meliozes
 despiciūt r se eis pponūt. Tales aut increpat
 ap' ad Ro. xij. dices. Nolite prudētes eē ap' d
 vosmetipos. Hinc etiā ad Saulē diuina in-
 crepatōe dicit. j. Reg. xv. Non eū esles par/
 unius i cultus tuis: caput r stitui in tribu
 israhel. Paruul' qmpe in oculis suis est: q in eo
 q femetipm p'siderat imparē se alienis meritis
 credit. r nequaq; se sup alios cogitatioe elatio-
 nis exendit. Plura ad has qtror species per-
 tinētia parebūt i sequētib. **H**as qtror spe-
 cies supbie rāgit bea' Lucas. xvij. caplo euā-
 gelij sui. vbi referēs parabolā de publicano pe-
 nitenti r supbo pbariseo dicit. Dixit autē dñs Je-
 sus ad qsdā q in se p'fidebāt tanq; iusti: r asper-
 nabant ceteros. p h significās istos ad qd dñs
 hanc parabolā dixit/habuisse in se has qtror
 species supbie. Nā p hoc q dicit. **C**onfidebāt
 in se. Id est intelligere q bona aliq q in se habe-
 bant no artribuebāt deo/tanq; ab ipso habita/
 sed i seipis confidebāt. qd est pma species sup-
 bie. Et p hoc q dicit. tanq; iusti. Innuir q si ali-
 qua recognoscebāt se a deo habere: hec tñ non
 grate s; sue iusticie r p'rijs meritis ascribebāt.
 qd est scda species supbie. Sed p hoc q se effi-
 mabant iustos: cum i veritate iusti no essent.
 r sic artribuebāt sibi bonū qd no habebāt. In-
 currebāt etiā tales tertiā specie supbie. **L**ū ho
 dicit q. **A**lios asp'rabant. Innuir q. **P**ro bo-
 nū aliqd in quo videbant excellere/ceteros de-
 spiciebāt: r se eis maniter pferebāt. qd sicut di-
 cum est ad quartā superbie speciem pertinet.
 Nec sine dicit de superbia: quomodo sit initiu
 um ois peccati. quid sit superbia: r q sine eius
 species. Rogem' q deū vt sua misericōdia r gra-
 tia nos adiuuet: qntū ita supbiam excludam'
 q in hūilitate viuam': vt p humilitatē veram

r deestationē supbie in celis exaltari meream'
 mur. prestante domino nostro Jesu christo q ē
 benedictus in secula. Amen.

De radice supbie. Sermo. V.

Iniciū omnis pec-
 cati supbia. Eccl. i. In pcedenti s'mōe
 audist' quō supbia est iniciū ois pccati.
 Et quomō oia peccata ortum habēt ex supbia.
 Quomō etiā supbia sit appetit' puerse celsitu-
 dinis: sicut h tūc declaratiū fuit exēplariter de
 mult'. Tandē de qtror speciebz supbie satis
 diffuse. Nūc psequēter intēdo dicere de radice/
 bus supbie. vnde vics r ex qbz radicebz ipa sup-
 bia oriat'. Que etiā sint remedia ptra hmoi su-
 perbie radices rē. Pro gra Ave maria. **I**n
 itium ois peccati supbia. vbi s. **E**st q' p'ri-
 mo questio Unde oriat' supbia: Et dicendū est
 breuiter q supbia orit' ex tribz vics

Ex ignorātia suipsius

Ex p'fideratōe naturaliu pfecti-
 onum: siue bonorum anime
 adquisitor' suipsius.

Ex temporalitū abundantia

Primo supbia orit' ex ignorātia suipsius.
 Nā sicut ex cogitatioe fragilitat' pprie orit' hūi-
 litas q est mater salutis: vt dicit Ber. sup. Lan-
 ser. xxxvij. Ita ex ignorātia pprie fragilitat' ex-
 p'rior' defectus orit' supbia. **U**n dicit Bern. vbi
 sup. De ignorātia inq; tui venit supbia vics.
 Sic autē supbiam parit tibi ignorātia tui: cui
 melioze q sis decepta r decepte cogitatio tua
 te esse menit'. Nec iniciū ois pccati: cui maior es
 in tuis oculis q apud deū. Et infra. Nō est p'
 culū qntūlibet te humilites: qntūlibet te repū-
 res minorē q sis. Sicut nō est piculū siqs tran-
 sit p portam decliue qntūcuzq; se declinet. s; est
 piculū si alius modicū q portā admittit se
 cleuet. Est autē grande malū horrendūq; peri-
 culū si vel modice plus te extollas. vel si vni i
 cogitatioibz tuis te pferas: quē forte parē tibi
 veritas iudicat: aut maiorē: aut etiā supiozes.
 quāobrem noli te hō cōparare maioribz: noli
 minoribz: noli aliqbz: noli vni. En quartū malū
 venit de ignorātia tui. vniq; peccatū diaboli. s.
 Supbia iniciū ois peccati. **N**ec Ber. Hanc
 radice supbie infecti: plures nō p'fiderātes siue
 ignorātes ppria mala q in se habēt: solū p'fides/
 rant mala primoz suoz r defect' eoz: ex q tūc
 tales primi vilescūt. s. viles estimant p eos: et
 sic eos despiciūt. Recte sic pharise' de q Luce
 xvij. vt p'z i fine pcedent' sermōis. qui dixit.
 Nō sum sic ceteri hominū rē. **Q**uante' nume-
 rus talū est qui in h sequunt' phariseū: qd pos-
 set d'numerare? **E**rte null': nisi diuina reue-
 latioe illuminat'. **S**cdo orit' supbia ex na-
 turalitū elegantia: siue ex p'fideratōe pprie pfe
 ctionis. **L**ū em qd ppria pulcritudine incaute origo su-
 p'piciat: ingeniu/sciētiā/eloquētiā r cetera boz perbie

ri.
 ne
 ue/
 ad
 aie
 ee:
 e su
 ve
 aut
 alt
 per
 ide
 orū
 ita
 e/q
 sic
 die
 i p/
 odo
 Na
 cens
 fue:
 ma/
 for/
 ro q
 be9
 sup
 di
 nūf
 si ē
 p'e
 dire.
 p'ri/
 r nō
 pre
 ado
 hoc
 illi
 licat
 riorē
 bo9
 illo
 q'ho
 bōa.
 bonū
 aut
 iten/
 fer di
 ceteri
 Gre.
 p nō
 a do.
 e nul
 for/
 nē.
 e' re
 mna9
 etiaz
 auda
 lidie

Lucifer
 supbiue
 bac spe
 cie sup
 bie
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Prima origo su perbie
 Secunda

De radicibus superbie

na sua accendit: in quibus alios excedit: et non simul
accendit: ea in quibus ab alijs exceditur: et quod sibi de
sunt: mox in superbia contra deum se erigit: et unde
Deum glorificare et sibi regnari debuit inde
ipsum percutit. **L**ucifer signum in primo angelo et in
multis hominibus apparuit. **U**n Lucifer primus ange-
lus in summa pulchritudine et scientie claritate post
deum creatus fuit. Sicut Ezechiel. xx. vij. ppha
ostendit: dicens ipsum signaculum similitudinis dei
plenum sapientia et perfectum decore. et omnem lapidem
preciosum cuius operum erum afferit. cherub extensus
et altior omnibus lignis paradisi dei. p que cum
omni creature scientia pulchritudine et virtute pre-
lari ostendit: fm q Greg. xxx. moral. c. xliij. eun-
de. extum exponendo dedit dicens. Non enim ad
similitudinem dei ut homo creatus fuit. sed ipsum signa-
culum similitudinis dei existit: ut quod subtilior est in
natura: eo in illu similitudo dei plenu creditur ex-
pressa. ois lapis preciosus cuius opimentum fuit. qd
non vni ordines angelorum qsi vestit ad ornatum
suum habuit. quorum dum claritate transcederet
et ex eorum comparatione clarior fuit: cherub extensus
fuisse narrat. qd transcedisse cunctos scia non dubi-
tat. **C**herub ipse plenitudo scientie in corpore
altior omnibus lignis paradisi fuit. qd speciosus
factus plenus ceteris legionibus: tantu illu spe-
cies pulchritudine reddidit: quanta et supposita ange-
lorum multitudo decoravit. **H**ec Greg. **N**ac igitur
naturalis elegantia sine excellentia super alios
Lucifer tantu inuenit fuit in seipso: ut equitaret
dei appetere. **S**olu enim Lucifer altissime con-
sideravit perfectione naturalis in seipso: et excelsi-
sum super alios angelos. et non simul consideravit
quomodo infinite excedebat a deo creature suo q
eum de nihilo creavit. et hec oia sibi dedit: et oia
hec sibi auferre et in nihilu redigere possit cum vel-
let. **N**ec consideravit qd p tantis donis a deo accep-
tis ad subiectionem et gratiarum actionem sibi possi-
bile teneret. id superbiuit: et tandem cecidit. ut ostendit
Magister in iij. dist. vij. c. i. allegas Ino.
de sum. bo. Qd et bñ ostendit Esa. ppheta. xliij. c.
in persona Luciferi dicens. Ascendat in celum. sup
astra celi exaltabo soliu meum: et sicut ero altissimus.
mo. Sicut quippe deo esse voluit: non p imitationem
sed p potestate equitaret: in quantum alijs posse et nulli
subesse voluit. **E**x his patet quod speciosus est
considerare perfectione propria homini in quibus alios ex-
cellit. et non simul considerare fragilitate suam: et
in quibus ab alijs excedit. **H**ec enim tentatio perfectis
simis angelis et nobilissimis ut audistis vitia: et
de celo cecit. **Q**uid tunc? **L**o tentatio facere pe-
de hunc fragili et infirmo. **F**actu est qd de illis
bonis superbi in quibus a demonibus superat. vici in
Pulchritudo scientia: argento: discursu etc. **S**ecundo patet qd sic-
tudo eorum superbia primi angeli orta fuit ex pulchritudine: ele-
gantia et speciositate naturali. ita eodem modo eorum
de superbia nunc frequenter oritur ex pulchritudine eorum
porali et lumine scientie et alijs donis. **D**e pul-
chritudine corporis declaratur. **N**ac frequenter p for-
mam et pulchritudinem corporis perditur gratia

mentis. qd p vanam gloriam homo deceptus et ab-
ritare et gratia perdit. ita ut cuilibet talium dici
possit. **S**pecies decepta. **D**an. xij. **H**ec
autem superbia non solum inuenitur in personis secularibus.
sed et in spiritualibus. imo et in religiosis. qd cum
scientie lumine luceat ultra alios. aut generis no-
bilitate: aut propria corporis virtute ad laborandum p-
valent: aut vocis modulamine placet: aut sim-
gulari gratia pre ceteris pollent: statim suos fratres
despiciunt. **E**t qd de tanto munere deberet humili-
liari et deo regnari: exemplo Luciferi voluit
rumide exaltari. ut ostendit **D**ugo de cura aie.
li. ij. c. xxx. **Q**uare vana sit corporis pulchritudo
ostendit **A**risto. de Alcibiade ppho viro pulcherrimo
rimo: ut allegat **B**oet. iij. de sol. pphie. p. a. vij. pulchritudo
dicens. Si inquit lynceis oculis homines viderent: ut de
eorum obstaculis quocumque penetrarent: nonne itos specul-
visceribus Alcibiadis suplicie pulcherrimum cor-
pus turpissimum videret. **I**gitur pulchrum vide-
ri: non tua natura sed oculorum spectantium reddit
inimitas. **S**ancus **T**ho. x. in commento super
Boetium: declaras dicta verba: dicens. **Q**uare semel dis-
cipuli Aristotelis perduxerunt pulcherrimam mulierem
Alcibiadem ad eum. ut eius pulchritudinem videret.
Qua visa: dixit verba pmissa. q. d. **E**xterius est pul-
cherrimum. sed in interioribus ea videret: turpissima esse.
pote videret factum esse. **N**ac et ppho quidam fuit **A**lcibiades
pulcherrimus corporis: nobilitas et diues.
qui ex his superbiuit. cum quo semel **S**ocrates ppho
disputans: dicens eum esse facuum: ad flerum p-
duxit eum. **T**ertio superbia oritur ex temporalium ab-
undantia. **N**ac diuitie et abundantia repleunt
sunt radices superbie. et ipsa superbia est vermis diu-
itiarum. **S**icut enim ex pomis et alijs granis nascitur
scunt vermes: ita superbia tanquam vermis oritur
ex temporalium abundantia: ut dicit **A**ugu. serm.
mone. xxxj. dicens. **Q**uilibet res habet vermem
suum: poma: grana etc. **T**ermis autem diuitiarum est
superbia. **D**ifficile enim est ut non sit superbus qd diues
est. **H**oc etiam ostendit **A**risto. ij. rhetor. c. xv.
ubi ponit hos mores vituperabiles diuitiarum: qd
sunt elati et intractabiles alios despicientes: et dignos
principari se reputant. q. d. **D**iuitie sunt eis causa
elationis et superbie. **P**rimo diuitie faciunt homines factitios
claros. **L**ucifer ratio fm pphm ubi dicit. c. xxxij. est. **M**icus de
qz habendo diuitias creditur se habere omnia bona. qz tota
diuitie sunt quasi quiddam pretium dignitatis: altiorum.
id est pretium pro quo comparat dignitatem. ppter quod pos-
pularibus oia videntur appiari et mensurari p-
denariis. **H**abentes ergo diuitias creditur se omnia
bona habere: qre in cordibus suis sunt elati: estimantes
alijs se excellentiores esse. cum tamen diuitie eorum se non sine
bonis et pphs non possunt homines bonos facere. **U**n-
de **S**ene. epla. lxxvij. pphas diuitias non esse bonas:
sic arguit. **Q**uod bonum est bonos facit. diuitie
non faciunt bonos. qd diuitie bone non sunt. **I**tem illud
quod potest contingere pemptissimo et turpissimo
hominibus: non est bonum. diuitie autem contingunt pessimis
hominibus: qd bone non sunt. **A**ugu. ad impium inquit.
Nonne vides te debere crudescere de bonis tuis

si dom⁹ tua plena est bonis: z te habet malus.

Diuitie
faciunt
boies ia
cratores

Ite bonu ex malo n̄ fit. diuitie autē sūt ex aua-
ritia: q̄ bone nō sūt. **S**ecūdo diuitie faciūt ho-
mines iactatores: alios despicientes. Ideo fin
Aristo. vbi s̄. q̄ etiā sapiētes indigēt de substi-
dio diuitū z cōmuniter oēs homines. hoc ē eis
maxime incitamentū vt sine iactatores. qz cū
vident q̄ homines prudētes indigēt de eis z ser-
uiūt eis. deuant i cordibz suis credētes se esse
sup eos. Et sic spernunt eos magnificātes se
merispos. Cui⁹ exemplū recitat ibidē Aristo.
de quādā muliere. que dum fuisset interrogā-
ta. An meli⁹ esset fieri diuitē: an sapiētes: Re-
spondit q̄ magis vidit sapiētes frequētare ia-
nuas diuitū. q̄ diuites ad ianuas sapiētiū
q. d. Meli⁹ est sine sapiētia nō indigere. q̄ cū
sapiētia indigētē esse. Sic q̄ patet q̄ diuitie
nō solum causant supbiam. sed etiā iactantiā
z despectionē alioz.

Exēplū

Tercio fin Aristolē vbi
supra. Diuites reputāt se super ceteros digne
habere presidētiā z principatū. **E**redūt em̄ q̄
dignitas z p̄ncipat⁹ debet diuitijs. eo q̄ omnia
estimāt comparari z mēsurari numis. Et oēs
illi mali mores diuitibz cōperit. eo q̄ decipiūt
circa diuitias credentes eas esse maiora bona
q̄ sūt. **U**t h̄ late ostendit Boet⁹ de p̄so. phi.
lib. ij. po. v. **U**bi ponit quinqz genera diuitia-
rum. s. pecunia: gemme: possessiōes: vestes: et
famuli. **E**t de q̄libet illoz declarat q̄ non sine
aperenda h̄mōi. quia nō faciūt hominē bonū
fm̄ se z ex natura sua. **H**ec attendēs scētus Ale-
xius elegit sibi arctissimā paupertatē. q̄uis pa-
trem haberet potētissimū zc. **S**imilit̄ et sanct⁹
Nacharius ambo romani clarissimi z famo-
sissimi zc. **E**t h̄s q̄ patet quomodo supbia
oritur ex diuitijs. **E**tia in omni statu: spūali z se-
culari. **N**ā plures diuites virtusqz stat⁹ vere-
cundant se habere paupes cognatos. z glīant
se esse de magna nobilitate aut parēla poren-
tum. rusticos z simplices videre amicos dedi-
gnant z spernūt. **E**t ratio ē pecuniaz: et diuitia-
rum omnes honores z dignitates habere sara-
gunt. **V**idemus em̄ homines pecuniosos ad
honores z stat⁹ seculares z spirituales peruo-
lare. z dignos se estimare dignitate. quā virtu-
te pecuniaz adepti sūt. **T**ales vtiqz ex eo de q̄
deo gratias agere deberēt: contra deum se eri-
gunt z suis meritis ascribunt. rebusqz a deo si-
bi concessis abutuntur z abusi sunt. **H**ec sine
dicta de prima questione vnde oriat⁹ superbia.

E

Tunc consequēter secundo videndū est p̄n-
cipaliter de remedijs contra huiusmodi radi-
ces superbie. **E**t posset formari specialis fmo.
Pro quo norandum: q̄ septem sūt remedia.
in quibus si homo exercitat⁹ fuerit poterit cor-
operante domino huiusmodi radicibus z cen-
tionibz bene resistere. si saltem circa se atten-
tus fuerint z mox vt motum ad huiusmodi
viciū superbie senserit. aliq̄s remediorum
opposuerit dicendorum.

Primo vt i memoria boy
noz corpaliū: aie z spūaliū
zc. cogitet se do mag⁹ d̄bi⁹

Secūdo vt cogitē calū
labilitatē z instabilitatē.

Tercio vt d̄ bōis aie cogitet
q̄ sint dubia z incerta

Quarto vt hō attendat ad a-
lios meliores se p̄eritos

Quinto vt hō di (z p̄ces
ligēter p̄sideret. p̄ria sua

Sexto vt hō etiā (p̄cā.
alios suos d̄fect⁹ p̄sideret

Septimo vt hō (rabiles
intueat c̄im d̄m qualitē

se humiliantē.

Primū q̄ remediū p̄tra supbia est: vt dum
homini occurrit memoria alicui⁹ sui p̄ij bōi
aut bonoz q̄ in se habet. siue sint bona corporo-
naturaia. vt corpalia sanitas: sensuū viuaci-
tas: pulcritudo: robur corpis: nobilitas gene-
ris: bonitas vocis: eloquētia z sic de alijs. siue
sint bona aie. vt ingenij p̄spicacitas: memorie
tenacitas: virtutes morales: sciētie actuales zc.
siue sine bona fortune. vt diuitie: potētia ciuili:
honores secl⁹: amicor⁹ copia z fauor: z h̄mōi.
De talibz ei bonis solent hoies cōter supbire.
tunc q̄ dum homini talia aut aliq̄s eoz occur-
rit i memoria. mox cogitare debet quōd hec oia
sint liberrima dona dei. ad h̄ nobis cōmēdāta.
vt eis vtamur nō ad placitū nostrū. sed fm̄ su-
am voluntatē. ad suū honore: z salutē nostrā:
ac primoz vtilitatē: z necessitatē. **E**t hac autē
p̄sideratiōe hō p̄ h̄mōi donis dei nō supbire: s̄
magis timere incipit. p̄ eo q̄ quāto plura a do
p̄cepit dona. tanto de pluribz deo habebit strit-
ctam reddere rationē. **U**n̄ h̄c. in omelia quāz
dam de confes. sup euangelio. **H**omo quidaz
peregre p̄ficiscens vocauit seruos suos z tra-
didit illis bona sua **M**atth. xxv. sic d̄t. **T**ercio
sancti euāgelij fratres charissimi sollicitē cōsi-
derare nos ammonet. ne nos q̄ plus ceteris in
hoc mundo aliquid accepisse cernimur. ab au-
ctore mūdi graui⁹ inde iudicemur. **L**um em̄
augentur dona ratiōes etiā crescunt donoz.
tanto ergo humilior atqz ad seruitūm prom-
prios quisqz esse debet ex munere. quanto obli-
gatiō ē se esse cōspicit in reddēda ratiōe. **E**t
quo clare patet: q̄ hi q̄ plura dona a deo acce-
perunt corporalia siue spūalia: grauiorē de
his deo obligant reddere rationē. **E**t hac autē
consideratiōe (vt supra dixi.) quilibet hō habet
valde sibi timere. nō solum quia hec dona p̄-
cepit. sed magis quia his abusus fuit. vel per
ea operando negligēt se habuit. qz nō solum
abusus illoz donoz est malus. sed etiā neg-
ligētia in vtendo illis ad bonum. **P**atet ex
illo **M**atth. xxv. de seruo inuati z pigro. qui
a domino pena intolerabili est punitus. **N**ora

Remes
diū p̄mū
z supbia

Nora

bas
dici
Dec
lari
um
no
ū p̄
fin
rēs
umī
aliū
aic.
do Tana z
cer/ corporis
ij. pulcritus
z: vt do
ecy
corz
vide
ddie
aper
l dis
icrē
eret.
onl
flet.
Al
ucs.
phs
n p̄
ū ab
liuz
d̄m
na/ perbie.
D
Tercia
origo
na/ perbie.
D
Diuitie
faciūt bo
est. mico da
na. qz tos
ozū.
l po
p̄cio
mia
āres
i sine
And
naoz
iue
ē illō
imo
mis
que.
vici

De remediis radicū superbie

qz calenti sibi a dño cōmendatū pdidit aut in malos vsus expendit. s; qz in eo negociare neq; glorie z terra fodit. p hñm em negligētia inf sic cum dñs pñca in tenebras exteriores. vbi ē flerus z stridor dēntū Mar. vbi s. O deus si si sic damnatiōi eterne adiudicaf: qui donis a deo sibi pcessis non ad malū vti. sed solū p eo q negligētē agit z ad bonum vsū nō puerit. qd fier de illis q hñm donis a deo sibi dat; cozporalib; z spūalib; abutuntur z ad malum vsū puerit. Sicut deu tales sunt infimel. qui robur: sanitate: pulcritudine: agilitate zc. cōuertit ad lasciuā z superbā. Sicut et ali; q bona anime z corporis a deo sibi data ad eorū salutem z pxiū vtilitate: puerit ad pxiū nocuentū z oppressionē. Sicut exemplariter potest declarari de singulis. vere taliū in exte; mis erit grauisima raris deo faciēda. nō solū de omittis p negligentia sed z de cōmissis per malicia zc. ¶ Scōz remediū vt homo cogitet q; labilia sint bona nature. z q; instabilia sint bona fortune. de quib; homines v plurimū su; arefcie z conculcat pedib; aut mitec in elib; num. sic omnia p̄cra bona de facili pereunt. Nam ea auferre pōt z sepiissime auferit imma; rura mors. aut grauis infirmitas. aut potentis violentia. vel etiā aduersa fortuna. An Jac. j. dicit. Exortus est em sol cum ardoz: z arefcie fenū. z flos ei; decidit. z decoz vultus ei; des; perijt. ita z diues i itinētib; suis marcescit: id est putrescit vel arefcet. Et. j. P̄f. j. Ois caro vt fenū. z omnis gloria ei; tanq; flos feni. exaruit fenū z flos ei; decidit zc. ¶ Ex q; p̄z q; si quis aliqñ de diuitijs: de honorib; de potētia: de amicis: de nobilitate generi;: d; pulcritudine: robore: sanitate: z sic de alijs qbuslib; bonis nature aut fortune se incipit extollere. memoz esse debet p̄dicte p̄sideratiōis taliū bonozum. que sunt labilia: instabilia: caduca et erāstoria. memoz etiā sit sue p̄prie nature z se; ipsū respiciat. z cogitet q; mortalis est. q; cinis est z in cinerem reuertet. Cogitet quoq; q; scriptū est Beñ. iij. Puluis es z in puluere reuertēris. Et itez. Quid timeo cum sis puluis z cinis. Ad h; valet exemplū qd scribit Damas; scē; de vita Barlaam sancti eremite z Josaphat regis. Ubi habet q; inez plures doctri; nas z exempla. quib; sanct; Barlaam auertit regem Josaphat adolescentē a delectationib; z voluptatib; hui; mundi. vñ sibi dixit. Qui delectatiōes corporales desiderat et aias suas fame mori p̄mitit. similes sunt cuidā homi qui dum a facie vnicornis ne ab eo deuozaret veloci; fugeret. in quoddā barabzū magnū cecidit. Dum autē cecidit manib; arbutulā qñ; dam apprehēdit. z in base quadā lubrica z ista; bili pedes fixit. Respicēs vō vidit duos mus; res. vñū albū z vñū nigz incessanter radicem arbutule quā apprehēderat corrodētes. et iam

Remediū scōz radicū superbie

Exēplū;

prope erāt vt ipsas absinderēt. In fundo autē barabzū vidit draconē terribilē spiratē ignez. z aperto ore ipsum deuozare cupientē. Super basem vero vbi pedes tenebat. vidit quatuoz aspidum capta inde p̄deuntia. Elenans autē oculos vidit exiguū mellis de ramis illius arbutule effluere. oblitusq; periculi in quo vñ; diq; positus erat. seipsuz dulcedini illi; modici mellis corū dedit z sic cecidit. Unicornis autē mortis tenet figurā que hominē semp; psequit nis siq; omnib; malis plenus. Arbutula vniuersius q; est vita. que p horas dicit z noctis qñ; p mur; rem album z nigrum incessanter consumit et incisioni appropinquat. Basiss q̄tuoz aspidū. corpus ex quatuoz elemētis compositū. quib; inordinat; corporis compago dissoluta. Draco terribilis os inferni; cunctos deuozare cupiēs Dulcedo ramufculi. delectatio mundi p quā homo seducit vt periculū suū minime inuecat zc. ¶ Tertiū remediū cōtra superbiam est: vt homo de bonis anime. que sunt sciētia; virtutes: z sic de alijs cogitet. q; dubia z incerta est eorum bonitas. quia vicium etiā multoz tēns later sub virtutis imagine z sepiissime erroz est qd sciētia; repurat. Unde Greg. in mo; ra. Sepe iusticia nostra ad examen diuine iusticie deducta iniusticia est. z sordet in conspectu districti iudicis qd in oculis fulget operantis: fm illud Esa. lxiij. Quasi pann; mēstruaz are vniuerse iusticie nostre. Hoc bene accēdit scēis pater Agathon qdum moritur; p tres dies stare immobilis apertis oculis. z fratres eum iterrogarēt: dicētes. abba vbi es? Rūdit in cōspectu omnū. Iudicio assisto. Et dum fratres dicerēt. tu times? Respōdit. Inima vir; eute qua potui mandata dei custodiuī. sed hō sum. Et nescio vtrum opera mea sint accepta coram deo. quia aliter sūt dei iudicia z alit; hō; minū. Et ideo timeo nec p̄fido nisi venero ante deum. Est tamē vtz q; homo de operib; bonis p̄ijs potest habere spem. sed non debet de eis omnino se reddere securū z certū q; sine bona z deo accepta quēdamodū fecit supb; phariscus Luc. xvij. Qui se iactabat de operibus suis tanq; bonis z totaliter benefactis. Imitec ergo homo quilibet beatus Job: cui licet (refte domino) nō fuerit tunc vir similis in terra. tñ; verebat omnia opera sua: vt ipsemet fateatur Job. ix. caplo: dicec. Verebar omnia opa mea. sciens q; non pareceres delinquēt. q. d. tim co in omnib; operib; meis aliquid displicere diuie bonitati. Ecce si sanct; Job de se nō fuit cert; in operib; suis q; fuit p̄fectus mundicia: castit; rate: humilitate: misericōdia: paciētia: z sic de alijs operib; hōis. quid nos miseri p̄cōzes faciem;? quomodo de operib; nostris; p̄sumere possum;? Imo z ap̄tus Paul; dicit. j. ad Cor. iij. Nihil mihi consci; sum sed nō in hoc iustificatus sum. Glo. nihil mihi conscius sum. i. in nullo

Unicornis

Remediū cōtra superbiam

Exēplū;

in eorum det cōscientia mea. sed nō in hoc iu/
 stificat sum. i. nō ideo me iustum puro. quia
 potest esse aliqd malum qd nescio. Delicta em̄
 quis intelligit zc. ¶ Quartum remediū est: ve
 Remedibōmo accendat ad alios meliores se: p̄teritos:
 um q̄rūz p̄fentes:z potissime ad sanctos. quoz sapien
 z supbia tiam: virtutes z merita si diligēter consideret.
 inueniet alium excellētissime sapientie. alium
 singularissime abstinentie. aliū admirāde paciē
 tie. aliū summe humilitatis: z māsuētudis. aliū
 multe misericōdie z pietatis. aliosq; in alijs excel
 lentissimis virtutib; p̄minere. Ex quib; clare
 noscere se in eorum comparatiōe debilem i vir
 tucib; z scientijs. z eis valde inferiorē. Et ex h
 sibi p̄ se vilescet vt amplē non dicat cum su
 perbo p̄baritico. Nō sum sicut ceteri hominū:
 raptores: iniusti zc. Luc. xvij. Sed potē dī/
 cer. Domine nō sum sicut serui tui: sapientes:
 sobrii: casti: deuoti: patientes: charitativi: hu
 miles: misericordes z ceteri donis z gratijs ce/
 lestibus affluentes. Nec solum homo ex h sū
 bi vilescet p̄dicto modo. sed inueniet se q̄si ni/
 hil in comparatiōe ad eos. p̄pter qd etiā i se cō/
 fundit z vehemēter erubescit de tanta sua im/
 perfectiōe respectu eorum: qui tamē fuerūt ho
 mines similes nobis in natura. ex aia z corpore
 re constituti. et multipliciter ad mala tentati.
 Et vt melius me intelligat loquar exēplariter
 Quis auderet se de sua sciētia aut diligētia ex
 tollere. cū p̄sideraret altissimā beati Augustini
 sciētia. z eracissimā ipsius diligentia in scri
 tandis z exponendis scripturis: i conscribēdis
 libris ad laudem dei: ad p̄fecum ecclie z fidei
 lum saluē. de quo z Ihsidorus dicit. vj. lib.
 erymo. Aug. cātū scripsit vt diebus ac noctib;
 non solum scribere ei⁹ libros quisq; sed nec le
 gere quidē valeat. Quis etiā peccatorū pen
 tentium: de sua conuictiōe: confessione: aut sa
 tisfactione se audet extollere. dum p̄siderat exē
 plar z speculū penitentie beatam Mariā ma
 gdalenā. que ex ardentē desiderio: z tediō visio
 nis christi domini. post eius ascensionē nulluz
 vnq; virū videre voluit sed secessit in eremū
 z ibi. xxx. annis i asperrima penitētia. hominū
 incognita fuit. nullū cibū aut potū hominū man
 ducauit nec bibit. quia christus domin⁹ celesti
 bus epulis eam refecit. Quid dicam de beata
 Mariā egyptiaca. que. xlvj. annis in eremo
 arctissimā vitam duxit. in quib; nullū vnq; ho
 minē vidit. p̄ter 303imam abbātem. q̄ dei dis
 positione circa finem vite illi⁹ penitētiē eam
 in deserto vidit. que z tot annis trib; panibus
 pro trib; denarijs cōparatiōe cōtenta fuit. neq;
 illos p̄sumpsit. quia ad instar lapidis idurati
 fuerūt. z veltimēta p̄refacta zc. Sz z qd no
 strū auderet se extollere d sua charitate. de sua
 pacia z alijs virtutib;. aut qd nō potē vehemēter
 erubesceret d sua ip̄fectiōe. q̄ p̄siderat z feruore
 charitatis. magnitudinē pacie. z p̄staciā inelyti
 marit. Laurencij. z aliorū marit. z cōfessorū:
 virginū z viduarū. certe nullus. Quoti⁹

ens enim nos vnum solum verbum asperum
 inflamat ad trā. quorū aduersitas fragit p
 impariaz. aut sola estriata iuria nōnūq; sepat
 a charitate chī. p̄ fraternū odiū z rancore. que
 corde renem⁹. q̄s valēt sufficere explicare: Ad
 h remediū valet qd loq̄t B. dices. Attende
 q̄ ali⁹ habet z q̄ tu nō habes vt hec cogitatio in
 bñilitate te custodiat. nullus ei inuenit homo
 adeo fruosus. quin sp̄ aliū habere possit q̄ ali⁹
 quid boni in se bz in q̄ ip̄e deficit. quāuis etiaz
 alter sit peccator. Ecce q̄ necessariū est homi
 hoc quartum remediū cōtra supbiā zc.
 ¶ Quirū remediū: vt hō diligēt cōsideret. p̄p̄a Reme
 sua pecā. quoz plura p̄ noscere in se ip̄o z certū diū quim
 triudialit scire q̄ in aliq; primoz. Nā vnus q̄ cum
 q̄ magis noscere p̄ se scire sua pecā cū omni
 bus circūstācijs q̄ aliena. aliorū eremū ignorat
 corda. sed t̄m̄s eoz videt exteriora opa. que
 possunt aliqñ bñ fieri aliqñ male. Et tō nō ē de
 eoz malicia cert⁹. cū nesciat an bona vl mala
 inēctiōe facta sint. an ex surreptōe aut delibe
 ratiōe: an ex ignorātia vl certa sciā. Et sic de va
 rijs alijs circūstācijs. q̄ possūt p̄m̄i minuerē
 z augere. Sūū vero cor: si discutiatur certitudi
 ne inuēiet. q̄ mltā curpia cogitauit. q̄ indigna
 desiderauit. q̄ pueria z q̄ puer se voluit. q̄ ml
 ta oprauit aut fec. q̄ corā alijs nō auderet dice
 re. Et forte cor z tāta mala. q̄ si scirent ab alijs
 q̄ eū honorat z reuerent in eū spuerēt. z tanq̄
 pessimū hominē refugerent. Hoc remedio debe
 ret hō sepe vti. z p̄ illud se firmare i impertum
 tentatiōis ad supbiā inclinans. z i suspiciōes
 z iudicia mala primoz: silt cōtra dectatiōes
 z cōceptū primoz suoz. Exēplo peritorū nau
 taz. q̄ q̄nto validiorē ventū esse cognouerint.
 tāto magis nauē onerāt. ne imper⁹ venti eā in
 piculū rapiat. Sic etiā expedit homi cōtra im
 perus tentatiōis supbie se onerare p̄nomina
 ris onerib; peccatorū p̄ memoriā corū dē. pos
 nens z aggregās ea in corde suo p̄ attentā cog
 gitationem. Unde licet illa quib; nauē nauē
 contra ventum onerant sint vilia. vt lapides:
 arena zc. sunt tamē eis in hoc vtilia. q̄ nauē
 contra imperum ventozum decinent. ipsosq;
 nauigantes z merces eoz z res alias a peri
 culis maris custodiunt. Sic peccata p̄terita
 z etiā p̄ntia. licet de se sine vilia et iutilia et in
 estimabiliter noxia. his tamen qui nauē eozū
 i. corda p̄ calium memoriā z cogitationē oner
 rant: (vt dixi) sūt p̄utilia: q̄ nauē cordis recti
 nē ne ferat in peccatū supbie fm̄ rēctiōis im
 perū: ip̄o sq; nauigātes per mare hui⁹ mōi cus
 omi t̄b̄sauro fructū z gratiarū custodiunt. Ex
 his patz q̄ valde vtile est homini et deo val
 de placet: q̄ homo se sepe inspiciat. Unde Ber.
 Illam animam diligit deus que sine cessatio
 ne se p̄siderat: sine simularōe se p̄siderādo in
 dicat. Idem dicit. Si noueris mysteria oia: no
 ueris alia celi: tara terre: profunda maris. si te
 non noueris: eris similis hominī edificanti si
 ne fundamento: ruinam non struccurā facies

Unicor
nis fige
morcem

Remes
diū certū
um d̄ suā
pbiam

Exēplo

R
Remes
diū quim

Exēplo

De remediis cōtra superbiā

Decet docere Bre. i qdā homel. sup euāgelia
vix septia dicēs. Fies cum bona agitis sp ad
memoria mala acca reuocare. vt dū caute dpa
p̄spicit nūq̄ d bono ope icauere anim⁹ leceſt zc.
2 **S**extū remediū ē vt hō cōsideret ēē alios
defecē suos corpales z spūales innumerabiles
Remedi Noz ei distincta cognitio et attēta p̄sideratio
infectū mltū valec ad humiliādū se vt hō n̄ audeat se
p̄ supbiā extollere aut alii i sua estimatiōe p̄pōere. Imo
fm̄ Ber. sup Can. antia n̄ p̄ q̄q̄z inuēire viua/
cius z accōmodari⁹ ad humiliādū se q̄ si se i vi
tare cogit. em̄ n̄ dissimulet sup his q̄ i se sunt
nec sit i spū ei⁹ dolus. s; statuat se an̄ se: et a se
nō auertat. Sic ei aia se inuēs clara luce veri
tatis iueniet se miserā: imo z defectib; z misē/
rīs plenā. ac vndiq; malis circūdatā. ita vt cū
pp̄ba cogat ad dñm clamare z dicere. In v̄ita/
te tua humiliasti me. Quomō ei n̄ humiliabit
vere hō si ad cor suū rediens fm̄ modū p̄dictū
agnoscit se cāmule⁹ z grauib; p̄ccis deū mlti/
pl̄ offendisse. Et p̄siderat q̄ nescit an̄ sibi deū
aliquādo sup illis habuerit: vel adhuc h; aut
habebit. p̄pitiū z placatū. Sicut p̄siderat se mo
le hui⁹ mortalitatis corpis aggrauatū: ad mala p̄
ctiū: sp̄m suū in tā fragili vasculo inclusū: tā
multē immūdiēz immersū. Et p̄siderat q̄lia
sp̄ de illa sua carne p̄iciat purgamēta. Si etiā
p̄siderat tā varijs curis inuicari: carnalib; de
siderijs infectū: mltis errorib; implicatū: mille
periculis expositū: mille riorib; trepidū: mille
difficultatib; anxii: mille suspitiōib; obnoxii
mille necessitatib; erūnosū. peliū et p̄nū ad
vicia: iualidū ad vtutes. p̄mptū ad mala: eary
dū ad bōa. Et q̄ patz q̄ hō h; optimū remediū
humiliandi se: si v̄c p̄siderat infirmitate suā tā
ex pre corpis q̄ anie. Ex pre anie ei ado ifirmi
sum⁹: vt nec leui cogitatiōi resistere possim⁹:
nec h̄bū modicū sufficere qui ab illo d̄giamur
ad modicū ēē statū suggestiōis diabolice igne
ifernali toti succēdimur. z cūra bōa q̄ fecim⁹
omittim⁹. Ex pre hō corpis adeo ifirmi sum⁹:
vt nec pulicib; resistere possim⁹. Vñ August.
Hō d̄t tibi cōuiciū z tumes z iratus es. pulici
bus resiste vt dormias. Ad distemperanciā ēē
febrilis caloriz: vel ad vñū puū apostema: i ci
nerē vt puluerem totū corp⁹ n̄m resoluit. Vñ
qdā. Ecce repētine modiceq; occasio febris.
Dissoluit toto q̄cūq; parauim⁹ euo. Qui hec
z his similia distincte nosceret: z attente ac cre
bzo in seip̄o p̄sideraret: quō puratis de se alta
saperet: quō se sup̄ p̄rimos extolleret: Nūq̄
potius cōuerreret ad lachrymas: ad gemitū/
ad plāctū z tristitiā: Studeat q̄ hō noscere se/
ip̄m veraciter: ac tēte cōsiderādo p̄dicos z in
numerabiles h̄mōi defectus: q̄ vere sunt sui:
quia a sola sua voluntate deficient: aut sunt si
bi in penam p̄ccōz insticti. Ex talium ei igno
rancia generat superbiā: vt homo credat se ali
qd esse cū nihil sit. z se meliorem estimat i sua
cogitatiōe q̄ sit in v̄itate. E cōuerso autē ex v̄e

ra horū defectū noticiā generat hūilitas maē
salutis. p̄ quā se tenet in statu z gradu quem a
deo sortitus ē: neminē despiciēdo. nō se sup ali
os exaltādo: s; potius dep̄mēdo. q̄ v̄alde se
curū est ap̄ deū: fm̄ b. Ber. sup Can. i qdā
ser. dicentē finalit. Si liq̄de cognoscerem⁹ i q̄
statu vñūquēq; n̄m deus habeat z ip̄a veri/
tas: v̄itari in oib; adq̄scerem⁹: z nō sup id q̄
sumus nos erigerem⁹. Sedq; nos laetē q̄les
simus apud deū. Ideo curius ē nobis iuxta cō
siliū domini Luc. xiiij. nouissimū locū tenere.
Nō est em̄ periculū si homo minorem se repu
tat q̄ sit. sed periculū est si plus q̄ sit se etiā in
modico extollat. vel forte vni in cogitatione se
p̄ferat: quē veritas parē aut superiozē iudici
cat. De hoc dar exemplū b̄s Berū. Siquis
per ostium transiit cū sup̄liminare nimis bas
sū sit: nō nocet q̄ncūq; se inclinauerit: nocet
autē si plus q̄ ostij pariat mētura se erigat z sic
impigat: z capite quassato collidat. Cogitē q̄
hō apud se: si ego excello p̄ximū meū in b; q̄ sū
doctor. aut plures elemosinas do: vt ieiuno:
etic de alijs forte in eo est alia larēs v̄it⁹ rōne
cū in v̄itate melior me est. quia forte habz vo
lūtatē melius agendi si sciret q̄ ego: vel ieiū
nandi si non obstarēt corporis infirmitas: vel
consuetudo qua nutrit mētura de quo multum
doler. vel forte habet tentationem ad aliqua
vicia et peccata: quam si ego haberem: longe
peiora facerem. aut forte in breui sup magnis
peccatis suis vt homicidiū/ adulteriū/ et sic de
alijs per cōrriptionem veram misericordiā con
sequerur a deo. Nemo enim nouit an odio vel
amore dignus sit. Ecclesiast. ix. Hanc humi
litate bene habuit quidam coriarius siue su
tor: de quo in Utra sp̄trum habetur: q̄ erat in
Alexandria: et equalis meriti apud deum iu
dicatus est cum sancto Anronio. Nā cum san
cro Anronio hoc reuelatum esset venit ad eum
dicens. Relicta cremo veni ad te vt mibi
enarres opera tua. Cui coriarius respondit.
Nescio me bonum aliquod perpetrasse: nisi
quando mane ex cubili meo surgo/ anreq; in
opere meo resideam/ dico ex corde: Quis hec
ciuitas a minimo vsq; ad maiorem ingredi/
tur regnum dei propter iusticias suas: ego au
tem solus propter peccata mea penam heredi
to sempiternam. non tamen ex hoc despera/
uit ille coriarius zc. Audiens autē beatus An
tonius eius verba dixit. In veritate fili siue
bonus aretifer sedens in domo tua/ cum rege
regnum dei adeptus es. ego hō in eremo long
go tpe p̄crisat/ nōdū apprehendi mēsurā v̄bo
rum tuoz. Ecce quātū valec se vilem reputare
z humiliare. ¶ Septimum z vltimū reme/
diū cōtra superbiā est: vt homo inuēatur
christū dñm/ quātū ille q̄ est creator oīm/ dñs remediū
dominantū. sine cui⁹ volūtare z p̄missiōe ad i
stās viuere n̄ possem⁹: se exanimē z hūiliatē.
Quis ei sufficiens p̄ exp̄mere quā fuerit hūi

D

Exemplū

Exemplū

Exemplū

¶

Ultimū

remediū

cōtra superbiā

litas christi: q oia ex nibilo fecit: et despectissimos
 boies infirmos/leprosos/ paupes et debiles:
 imo pueros benignè suscepit: manibus suis ac/
 crecauit. q̄s demiq; explicare pot̄ q̄nta fuerit i
 eo humilitas ordū se inclinādo pedes suorū discip/
 pulorū lauit. et vt pie credit̄ eosdē pedes oscula
 tus fuit: Quāta fuit in eo humilitas dū inno/
 cēs Iesus ab immūdis peccatorib; alapas/ co/
 laphos/ flagella/ coronā spineā/ spura blasphemias
 et derisōes sustinuit: q̄s tñ in icru oculi
 occidere potuit. Et vltra h̄ in cruce pedes deū
 p̄tem p̄ eis exorauit. Un̄ Bēf. Medicina tu/
 moris boies ē humilitas christi. Erubescat hō eē su
 perbo: q̄ humilis fact̄ est ip̄e deus. Intolerabil
 est supbia/ q̄ miles sedeat sup scammū: cū rex
 iugū eū sedeat ad terram. Quis ḡ audeat dicere
 Ego nō possū sustinere iniurias q̄s n̄ merui: n̄
 derisōes: derisōes rē. dum ch̄m audit hec
 oia p̄ter nos sustinuisse: nob̄ i exēplū. Sic ḡ
 ex p̄missis habetis septē remedia supbia: que
 vniā cordib; v̄ris infingeretis vel salte aliq̄ ex
 illis. rē nō plura: tñ vniū. vt hō in se p̄penderet
 defect̄ corpales et spūales, peccā ocultra que cō
 misit: et q̄ cōmittere in facto voluisset si potuisset.
 Veracit̄ si hec attendere cōsideraret nullū in/
 veniret boiem quē sciret hec singula p̄perrasse.
 Et sic merito se humiliaret et supbiā totis virib;
 q̄ ē inuicū ois pecc̄i detestaret: nec cū supbis de/
 mōib; etnalr puniret. Ad nobis p̄cedat hūil/
 Iesus: cui humilitū valde placet oratio: in se/
 cula benedictus Amen.

Abduc p̄dices remedijs supbiā possūt ad/
 di trina P̄m̄ ē cobabitatio hūilitū. Sic ei il
 le q̄ cōtacet supbo iduce supbiā: vt d̄r Eccl̄. xiiij.
 sic q̄ cōcauerit hūilū inducet hūilitate. De h̄ ha
 bem̄ exēplū. Erat q̄dā ep̄s Parisiensis Daddo
 q̄ despectiores paupes sp̄ an̄ se ponebat i mesa:
 et alios ex laetere. Requirit̄ ar̄ quō possit h̄ toles/
 rare. Et r̄ndit. Quidā nobil̄ miles me docuit
 qd̄ scriptū ē Job. v. Uisitās sp̄s tuā n̄ peccabis
 Et credēdū ē q̄ ille miles fuit christi nō mōi rē.

Secd̄s ē: vt hō ad corrigēdē se exhibeat facie
 hilarē. et adulat̄i facie tristē: sic ei fiet vt tal̄ hō a
 mlt̄s corrigat: et a null̄ adulatorib; d̄cipiat. Ne
 mo ei iuicio auditori lib̄r narrat: vt ait Hiero.
 Ecōtrario hō mlt̄os iuicē adulatoros q̄ lib̄r eol
 audit: s; illd̄ Prouer. xxiij. Princeps q̄ lib̄r au
 dit: b̄ba mēdaci; oēs mistros h̄z ipios. Idē ē de
 bis q̄ lib̄r audire deracōes: q̄b; vtiq; deberēt
 exhibere facie tristē: s; illd̄ Prouer. xxv. Uer̄
 aq̄lo dissipat pluuias: et facies trist̄ ligūā d̄tra
 bentē. Terciuū ē vt spect̄m sacre scripture faci
 ei mēt̄ sepe opponat: illā legēdo v̄l audiendo
 h̄c signū exēpla scōr̄ et vitā eorū q̄ v̄r̄d̄ i q̄nta
 humilitate et pauprate dō fuisse. et q̄nta dō p̄ eol
 opar̄ ē. vñ B̄e. Sacra scriptura tāq; spec̄l̄ mē
 t̄o n̄ris oppōit: vt siqd̄ i ea sedū fuerit v̄r̄ r̄
 deat. Propt̄ ea scriptū ē Iudith. ix. Hūilitū et mā
 sucroz sp̄ tibi placuit d̄p̄carō. Et Jac. iij. De
 supbia rest̄. hūi. aut̄ dat gr̄am. S; q̄r de sup

bis restitit ostendit Job. xli. c. di. q̄ diabolus sit rex
 sup oēs filios supbie. Iō d̄r B̄e. Euidētissimū
 signū reproborū ē supbia. et hūilitas electorū.
 Ad vniā multū supbi et excecari per supbiam
 attenderent.

De detestabilitate supbie. Ser. VI.

Oribilis est corā

deo et hoib; supbia. Eccl̄. x. In p̄
 cedēti ser. audiuist̄ supbie orū siue
 originē et triplici cā. vīz Ignorātia sui. et p̄
 deratiōe nālū p̄fectionū. et ex p̄taliū abūdāria.
 Et eadē septē remedia supbiā. Nūc p̄r̄ incē
 do dicere quō et q̄re supbia sit detestabil̄ coram
 deo: corā hoib;: et corā brut̄. q̄ n̄ hō efficacit̄ oī/
 siderat et atēdit: habebit efficac̄ remediū sup
 biā. Pro gr̄a dicam̄ aue maria. Odibil̄ ē
 corā dō et hoib; supbia vbi s̄. P̄rio vidēdū ē d̄
 eb̄at̄ itellectu quō supbia sit odibil̄ corā deo.
 Secdō quō sit odibil̄ et detestabil̄ corā hoib;. Et
 tertio quō supbia sit odibil̄ et detestabil̄ corā brut̄.

Circa p̄mū ē notādū: q̄ deus valde
 odit et detestatur supbiā: vt p̄r̄ ex v̄bis eb̄at̄. Et
 Jac. iij. Deus supbis rest̄. hūi. aut̄ dat gr̄am. De dete
 at̄ deus sic odiat et detestatur supbiā p̄r̄ ex h̄: q̄ oī/
 porēs deus ḡuissimis penis puniuit p̄c̄m sup/d̄it sup
 bie. sic h̄ d̄clarari p̄t p̄l̄to exēplis scripture sacre
 biam

P̄rio i lucifero nobilissimo āgelo qm̄ cū so
 c̄is suis p̄r̄ supbiā de celo detect̄ ē: ita vt cū
 eēt nobilissim̄ (vt p̄r̄ f̄m̄ōc. iij. A. r. v. B.) p̄r̄
 supbiā suā facer̄ ē diabolus horribilissim̄. Esa.
 xiiij. Quō cecidisti lucifer: Et Lu. x. Videbam
 sarbanā qm̄ fulgur d̄ celo cadēte: vīz in penas
 etnas. Secdō p̄r̄ h̄ idē i p̄mis partib;. qui
 p̄r̄ supbiā suā volētes eē vt deus: facti s̄ mox/
 tales/ pleni d̄fectib;: et a paradiso expulsi. B̄n̄. iij. p̄morū
 Nec solū ip̄i penā h̄c sustinuerūt: s; et trāsfusa parentū
 ē culpa illa original̄ in totū hūanū gen̄: ita q̄
 p̄r̄ supbiā p̄morū parētū oēs nascimur i pecc̄o:
 miserijs et d̄fectib; mlt̄: nec ad horā de vita se
 curi. Tertio p̄r̄ h̄ idē de filijs Noe post d̄is
 luuū. Un̄ sic h̄ B̄n̄. xj. Postq̄ fuerūt mlt̄i/
 plicati et erant vniū f̄m̄ōis siue labij: habitauē
 rūt in trā sennaar i campo: dixit aut̄ ad alerū.
 Faciam̄ nob̄ latere et coq̄m̄ eos igne. D̄n̄
 buerūt latere p̄ saxo: et bitumē p̄ cemet̄o. Et
 dixerūt. Faciam̄ nob̄ ciuitatē et turrim: cuius
 cacumē p̄rigat vsq; ad celū. et celebrem̄ nomē
 n̄r̄s anq̄ diuidamur i vniūsas trās. Et ita cepe
 rūt facere. S; audi qd̄ ibidē scriptū ē. Descēdit
 d̄n̄s vt videret ciuitatē et turr̄i quā edificabāt
 filij adā. Et dixit. Ecce vn̄ est p̄l̄s et vniū labiū
 oib;. p̄fūdā linguā eorū: vt n̄ audiat. i. n̄ itel
 gat vnusq; vocē p̄ri sui. Et ita fecim̄ ē. qz tūc
 cessauerūt edificare turr̄i. et diuisi sūt i vniūsas
 trās. Ecce p̄r̄ supbiā illoz puniti s̄ ne se mu/
 tuo icelligerēt. Un̄ si hec eorū supbia n̄ fuisset:
 vniū fuisset linguagū oim̄ et q̄lib; hō alū itelle
 xisset. Quarto p̄r̄ supbiā Pharo nolēs ad

M

Exēplū

Exēplū

Exēplū

De dete

Supbia

Utrumq;
remediū
supbiā